

Връща ли се такова имущество отъ гдѣто е дошло, ако нѣма ни синове, ни дѣщери?

81. Има ли обичай при живота на майката да се дѣли дѣдово или бащино имущество, безъ нейното съгласие? Тогава тя какво получава? Ако не получи дѣлъ, кой е длъженъ да я храни?

82. Правятъ ли се по васъ духовни завѣщания (диетикъ), устни или писменни и кога? Какво съдържа това завѣщание: на одного ли се дава всичко или завѣщателтъ се распоредва кому що да се даде между обикновеннитѣ наслѣдници за да не се каратъ? Ако имуществото се завѣщава на одного само сина, то може ли? Може ли и майката да завѣщае своя имотъ и кому — на дѣщеритѣ или синоветѣ?

83. Скрито ли се правятъ завѣщанията или явно? Кой се подписва на тѣхъ и кога се считатъ за дѣйствителни? Искатъ ли се свидѣтели и колко? Искатъ ли да се подпише попѣтъ, старѣшитѣ или не? Близо при смъртъта или по-напрѣдъ се правятъ? Кой се назначаватъ обикновено да изпълняватъ завѣщанието (душе-прикащики)? Гдѣ се прави завѣщанието и отъ кого?

84. Какви обязанности иматъ синоветѣ на завѣщателя къмъ жена му, дѣщеритѣ и пр. (да ги хранятъ до смъртъ, да оженитъ сестритѣ и пр.)?

85. Може ли мъжтъ, като нѣма дѣца, да завѣщае имота си на жената, и ако може не искатъ ли да развалятъ това завѣщание родителитѣ на мъжа?

86. Какъ се отнасятъ наслѣдницитѣ и роднинитѣ на завѣщателитѣ къмъ тѣхната воля, т. е. изпълня ли се както си е завѣщанието или се оспорва? Ако се види, споредъ народното възрѣние, че завѣщанието не е право, то счита ли се за развалимо?

87. Кой пази имота слѣдъ смъртъта на бащата, кога дѣцата сж малки? Описва ли се тоя имотъ и отъ кого? Може ли синъ или други наслѣдникъ да се отрѣче доброволно отъ наслѣдството и защо? Може ли да се отрѣче за това, че бащата има повече дългъ, отъ колкото стока?

88. Може ли нѣкой прѣ-живѣ да *подари* (хариже) комуто ще нѣщо (кжщи, ниви)? Какъ става тсва даряване? Може ли да се повърне даряванието и кога? Има ли у васъ обичай прѣ-живѣ да се дари нѣщо на черкови, училища и пр.?